

Տարեկան գինը 10 րուբլ կէս տարւանը 6 րուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

(Օտարաբարագրի գիմում են ուղղակի
Тифлиса, Редакция „Мусава“)

ՄԱՍԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կերակի և տեւ օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւններ չամար վճարում են
խաբանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՐՈՒԻՆ

Համալսարանական երեք կուսակցութիւններ—
Ներքին տեսչութիւն: Նամակ Վարդի: Նա-
մակ խմբագրի: Նամակ խմբագրի: Ներքին տե-
րեր: Արտաքին տեսչութիւն: Բերքի: Գեր-
մանի: Խաղա: Արտաքին տեղեր: «Մշակ»
հեռագիրներ: Յայտարարութիւններ: Բանասի-
րական: Սիրոյ որդի:

ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ԵՐԵՔ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Եւն ժամանակից, երբ անդր-
կովկասեան և կովկասեան հայերը
սկսեցին յաճախել բարձրագոյն
դպրոցները, նրանք սկզբից դիմե-
ցին թէ բուն ռուսաց համալսա-
րանները և թէ Ռուսաստանի
մէջ գտնվող միակ գերմանական
համալսարան, այն է Դորպատի
համալսարանը:

Ուրեմն դեռ երեսուն, բաւա-
սուն տարի սրանից առաջ բարձ-
րագոյն ուսումը աւարտածների
մէջ սկսեցին կազմակերպվել երկու
որոշ կուսակցութիւններ՝ բուն
ռուսաց համալսարանների մէջ ա-
ւարտածները և Դորպատի հին
ուսանողները:

Եւր երկու կուսակցութիւն-
ները միմեանցից որոշվում էին:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՍԻՐՈՑ ՈՐՓԵՐ

(Թարգմանութիւն)

(Շարժանկութիւն և վերջ)

III

Խնդրագին և պայծառ լուսինը փայլում էր մուգ
կապույտ և պարզ երկնականագիւղի վրա, նորա չորս
կողմը փայլում էին գիշերային թափուռ ուղե-
կիցները՝ աստղերը, և հրեշտակաց դասի նման նա-
յում էին երկրին և կարծես մի անհասկանալի ին-
զուով վրձնում էին մարդկանց հետ: Գուցէ նորա
յայտնում էին մարդկանց նախախնամութեան միտ-
քը... բայց չար դեռ երկրի վրա թափափում
էր:

Օմար-Ալին հովիւ Սուրխայը նստած կրակի մօտ,
ոչխարի մինչ համեղ ընթրիք էր պատրաստում,
իսկ ուղեւորները դուրսը հանգստանում էին:
Չը յետացան արդեօք, միմեանք էր ինքն իրան,
կերակուրն արդէն պատրաստ է, իսկ ինքը չէ ե-
րևում: Շատ կարելի է իր սիրունոյն զոհվեց,
ինչպէս եւ փառաց է որ նկատում է, ոչ որ է
համալուծ, ոչ գիշեր, ոչ ժամ և ոչ ժամանակ:
— Եղբայր իմ, չը գիտես արդեօք, այստեղ ուր
է Օմար-Ալին, լսվեց մի աղմկայ մեղմ ձայն, հովուի
միտնալը ընդհատելով:

Սուրխայը վեր թռաւ, տեսաւ իր ձայն կողմը

Ս. Պետերբուրգի և Մոսկվայի
մէջ աւարտածները զբաղվում էին
միմյան պետական ծառայու-
թեամբ, իսկ Դորպատում աւար-
տածները աւելի ընկնում էին ա-
զատ պարապմունքների ետեւից,
ինչպէս, օրինակ, ուսուցչութիւնը,
լրագրութիւնը, երկրագործութիւ-
նը, և այլն:

Սորանից յետոյ, մի տաս տարի
սրանից առաջ, հայ երիտասարդու-
թիւնը սկսեց դիմել և գերմանա-
կան համալսարանները: Գերմա-
նական հայ ուսանողութիւնը, վե-
րադառնալով հայրենիքը, շարու-
նակեց հետեւել Դորպատի հայ
ուսանողութեան գործունէութեան
եղանակին: Նրանցից ոչ մինը չը
մտաւ պետական ծառայութիւն,
այլ ամենքը դիմեցին ազատ պա-
րապմունքներին:

Վերջին ժամանակները սկսե-
ցին վերադառնալ մեր երկիրը և
Ֆրանսիայում ուսում առած հայ
երիտասարդները:

Նրանցից ոչ մինը իր ուսումը
աւարտած չէր և ոչ մին նրանցից
մի որոշ հասարակական պարապ-
մունքին ձեռնամուխ չեղաւ:

Եւստիսով Ռուսաստանի բուն

մի անմասնօթ աղջիկ կանգնած, զարմանքից ուշա-
բերկիւղով պատասխանեց:

— Ես նորա հովիւն եմ, քոյր, նա շուտով կը
գայ, եթէ կամենում է ք մօտ արեւ կրակին:

— Եթէ դու կենտրոնացիր ես և մեր սուրբ առ-
վորութեան համեմատ ինձ քոյր անուանեցիր, ես
քեզ հաւատում եմ... ասելով նստաւ կրակի մօտ:

Հովիւն կրակի լուսով անմասնօթ նորեկիկայն աս-
տիճան սրանցիկ դեղեկութիւնը նկատելով՝ ապ-
շեցաւ այնպէս, որ այլ եւ չէր կարող լսել և պա-
տասխանել Գաղիայի Օմար-Ալին մասին արած
հարցերին: Նա զմայլած նստած էր, նորա սիրտը
բոլորովում էր անմասնօթ զգացմունքներով, որոց
անունն անգամ չը գիտէր: Նա կորաւ և կարծես
անհետացաւ բարձր ամպերի մէջ: Սկզբում նա
երևակայում էր թէ Աստուծոյ մօտից թռչող
հրեշտակը տանում է իրան դէպի երկինք, և այդ
ուղեցրցին հնազանդվել նորան քաղցր էր թւում:
Բայց հետզհետէ բացվում էին նորա աչքերը: Նա
տեսաւ իր հրեշտակ ուղեցրցի երեսի վրա հո-
ղածին զգայարանները, որոնք արտաբերում էին
բացի սրանից նորան երևացին մարդկային բոլոր
զգացմունքներն ու կրքերը: Հովիւն իր առաջ տե-
սաւ մի անպաշտպան ու արտասովոր օրիւր:

Գաղիայի Օմար-Ալին հովիւն պատահեալ շատ
ուրախ էր: Իր սիրելին արժանանալու յուսով նա
նման էր հրեշտակին Բայց տեսնելով, որ հովիւն
իր բոլոր հարցերին չէ պատասխանում, այլ ապ-
շած երեսին է նայում, օրիւրը չիթիվեցաւ և
առաւել արտասովոր:

— Ախ, Աստուծոյ, Աստուծոյ, ասաց նա, կեսն-
րուն մի անգամ գոնէ արժանանայի Օմար-Ալին
տեսնելու, իսկ յետոյ թող մոռնայի:

— Գու արտասուում ես, գիւղեկուհի, Օմար-Ալին
բոլոր արեւակցութիւններին եւ համալուծ եմ, դու
նրանցից ոչ մէկը չես, բայց այս վերջին ժամա-
նակները Օմար-Ալին անդադար թէ քնի մէջ և թէ

ռուսաց համալսարաններում ա-
ւարտածները, պետական ծառա-
յութեան մէջ են, նրանք համալ-
սարանից վերադառնալով քանի
մի տարուց յետոյ ընկնում են ամ-
բոխի բարոյական և մտաւոր մա-
կերելոյթի տակ, ձեռք չեն տալիս
որ և է ազատ պարապմունքին...

Դորպատի և Գերմանիայի ու-
սանողութիւնը մեծ մասամբ պա-
րապում է ազատ արհեստներով,
զբաղվում է հասարակական գոր-
ծերով:

Երրորդ կուսակցութիւնը կազ-
մում են Փարիզից վերադարձա-
ները, որոնք դեռ շատ անորոշ և
անզոյն դիրք են բռնում մեր հա-
տարակութեան մէջ:

Ուրեմն մեր երկրի ինտելիգեն-
ցիան կազմված է ամենաձայրա-
յեղ բազմաւտեմակ և իրար մէջ
աններդաշնակ տարրերից: Եւն-
պէս էլ միշտ անմիաբան հայերը,
աւելի էլ միմեանցից չոկվում են,
միմեանց յարմարվել չեն կարող
բոլորովին տարբեր ուղղութիւն-
ներին պատկանելով:

Յանկալի է որ վերջապէս և
մեր Թիֆլիսում համալսարան լի-
նի: Գուցէ դա կը տայ մեր ին-

արթուն մի Գաղիոյ օրիւր էր երևակայում, ար-
դեօք քո անունն է Գաղիոյ:

— Այդ անունը, հաւաչելով պատասխանեց
աղջիկը, իմն է, բայց ես նորան կոչեցի եմ, թող-
նելով իմ միակ մօր և հայրական բնակարանս՝ ես
նոցա եմ որոնում: Օմար-Ալին այս բանում կարող
է ինձ օգնել, բայց զօրադրեցաւ նա այստեղ չէ:

— Ես նկատում եմ, որ քեզ մեծ դժբաղդութիւն
է հասել իմ սիրելի Գաղիոյ: Թիֆլէս և Օմար-Ալին
պակաս մարդ եմ: Նա յանդուգն է, քեզ, մի հրեշ-
տակի ստիպել է ինդիլքով իրան դիմել, գիտեանալով
որ իրեն հարկաւորութիւն ունենալ, իսկ ես ինքս եմ
ինդիլքով ներդրութիւն ձեռք այս հանգամանքում
օգնելու եւ ծառայելու միշտ ու հաստատուն:
Կարելի է դու Օմար-Ալին վրա յոյս ունենալ, միայն
գիտեցիր, և հասկացիր, որ նա այն աստիճան կո-
պիտ է, որ քեզ կը խաբէ ու քեզ հետ երբէք չի
պակավի: Նա արդէն Յամախայում մի ուրիշ աղջ-
կայ հետ նշանվել է, ճշմարիտն ասած և անկեղծ,
որ ես քեզ վրա ցաւում եմ: Թոյլ տուր ինձ,
ինդիլք, առաջարկել մի սէր որ չէ նման Օմար-
Ալին սիրոյն, այլ այնպիսին որ ոչ ոք աշխարհում
չէ կարողացել զգալ: Գու քո կողմից պատասխա-
նիլ այս սիրոյս և մենք կը լինենք բաղդաւոր:
Եղբայր, ես որ դէպի քեզ ունեցած սիրոյս ուժգնու-
թիւնը... երևակայել անգամ չես կարող: Իսկ այն
անախտան և եղեռնաբործ Օմար-Ալին փանդում է
բոլորէն: Եւ նոր վատտեղի է, ես նորա պէս
չեմ, ես ինքս եմ աշխատում հարստութիւն հաւա-
քել, որ մեզ երկուսիս ապահովեցի: Պատասխա-
նիր շուտով սիրելիս, դու համաձայն ես, ես նա-
խադաշնակում եմ... օյ, ինչպէս բաղդաւոր եմ ես:

Այս ասելով Սուրխայը վերացաւ տեղից ու
կամենում էր գեղեցիկուհուն զրկախառնել:

— Գու հովիւն Օմար-Ալին, բարկացած գոչեց
օրիւրը, շուտով կարող ես տիրապետել իմ դիւ-
կը, քան թէ ինձ, (ցոյց տալով սուրբ ծածկած ձե-

տեղեկեցիկային մի ամբողջութիւն,
մի ընդհանուր գոյն, այնպէս որ
մեր նոր սերունդը վերջապէս կը
կարողանայ համերաշխ, ներդաշ-
նակ և միաբան կերպով գործել
հասարակական ասպարիզում:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՎԱՐՍԻՑ

4 յունիս

Վարսի կանայք իրանցից տաճկական նախապա-
շարժութիւնները և սովորութիւնները հեռանելով
սկսել են փոքր առ փոքր բարեփոխ իրանց դրու-
թիւնը ուսումնարան և դպրարան յաճախելով:

Անցեալ կիրակի յօգուտ գրադարանի վիճա-
կանստութիւն կար ուսումնարանի դահլիճում, ուր
ներկայ էին 20-ից աւելի հայ կանայք, որոնցից 100
րուբլէն աւելի արդիւնք գոյացաւ: Սուրբ Գրիգոր
Նուստուրչի վրապից ելնելու տօնի օրում ուսում-
նարանի հոգաբարձութիւնը և դրադարանի անդամ-
ները հանդիսաւոր կերպով ուսումնարանի տարե-
դարձը կատարեցին: Կարգապահան ճառեր, եղան
ստեղծարարութիւնը, երգիկեցան երգեր: Այդ հանդի-
սին ներկայ էին 40-ից աւելի կանայք:

Տիկին Մարիամ Մկրտչեանը, որը տեղւոյս ա-
նուանի վաճառական Մենճեանի դուստրն է և
կարնայ համալսարանի հարուստ Մկրտչեանի հարսը,
ուսումնարանին այցելութիւն գալով 100 րուբլի
նուիրեց:

Վարսում բայցվեցաւ ժողովրդական դատարան,
որի պաշտօնատեղը անցեալ շաբաթ օրինաց հա-
մաձայն հանդիսաւոր կերպով երգիկեցան յօդու-

նի մէջ) թող ես աղքատ ու անբաղդ լինեմ, քան թէ
նախատված: Դու արդեօք արժանի ես իմ ամուս-
նին լինելու, թէ փորձում ես մի օրիորդի պատիւը,
որին դու քոյր անուանեցիր: Օմար-Ալին ունեցած
սէրն անփոփոխ է, թող եթէ կամենում է նա ինձ
թողնել, բայց թողնել նորան ես չեմ կարող և փո-
խել նորան չեմ կամենում: Երկրորդ անգամ երգ-
մեցնում եմ քեզ, եթէ կարող ես գտիլ այնպիսի
մի միջոց, որով կարողանամ Օմար-Ալին տեսնել:

Գաղիայի այսպէս վատահոլութեամբ արտասանած
խօսքերից յետոյ Սուրխայի երեսը նայել զարնու-
րել էր: Նորա երեսը երբեմն ամօթանք, երբեմն
յուսահատութիւն, երբեմն սէր, երբեմն էլ վրէժ
էր արտայայտում: Կորացած գլուխը, բոլորեալ
երեսը, վառվառն աչքերը և ծանր չնչնաւորութիւ-
նը որ նա չէր կարող ինքն իրան հակառակել:

— Շատ բարի, ի վերջոյ ասաց Սուրխայը, սկսե-
լով հաչել իր բոլոր զգացմանց սաստկութիւնից
և աշխատել ցոյց տալ զոչման դէմը:

— Անհոգ եղիր, Գաղիոյ, միայն ապիտու քեզ,
Օմար-Ալին վրա ունեցած սէրը քեզ կը վնասէ:
Գնա, նստիր աղբիւրի մօտ, իսկ ես գնամ Օմար-
Ալին կանչելու:

— Այսպէս և չար մարդիկն ունեն կարեկցու-
թեան զգացում դէպի տարաբարդները, մտածում
էր միամիտ աղջիկը և հաղանդելով հովիւին
գնաց նստաւ ցոյց տուած աղբիւրի մօտ:

Այն ժամից յետոյ Օմար-Ալին եկաւ, նա արիւ-
նտ էր, նրա շորերը պատառւած էին:

— Կարենա՞ շատ ուշացայ, ասաց նա հովիւին
տալով իր հրացանը և չը նկատելով Գաղիայի ներ-
կայութիւնը, բայց առանց պատճառի չէր, ասել
մի կողմում սպանեցի մի եղբորս և յետոյ միա-
նորին հալածեցի, բայց չը կարողացայ հասնել նրա
համար որ անտառի մէջ կորան: Երբ ես վերա-
դարձայ իմ սպանած եղբորուն կարգադրելու ինչպէս
իմ գիւտը, նկատեցի մի անաղին վազը, որ մօտե-

վրդական դատարանի առջև կան հասարակական ուղարկութեան արժանի այնպիսի գործեր, որոնց արդարադատութեանը մեծ հետաքրքրութեամբ ապաստում են շատերը: Այնտեղ յայտնվելու է թէ որքան խղճմտաբար են վարվել հասարակաց գործերում քաղաքի և նրա սահմանների ընտրեալ դատաւորները—մէծիւնները, և որքան սուտ են նրանց մասին լսված չարախօսութիւնները:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱՍԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 12 յունիսի

Ընթերցասիրելով ձեր օրագրի պատուական թերթերում յօդուտ Վարարատեան ընկերութեան նուիրատուութեանց անուանական ցուցակները, ես ես պարտք համարեցի ինձ օգնել նոյն ընկերութեանը ժողովելով իմ բարեկամներից և ծանօթներից երեսուն Բ., որը ահաւասիկ ուղարկում եմ առ ձեզ և խնդրում եմ հասցնէք ուր հարկն է և ի միաժողովին նուիրատուաց, հրատարակէք հետեւեալ ցուցակը: Օր. Գարիպ Մահակեան 3 Բ., Բ. Սարգիս Գահրաման 1 Բ., Բ. Վարդուհի Սանթրուսեան 1 Բ., Բ. Սարգիս Սուսանեան 1 Բ., Բ. Աննա Սուսանեան 1 Բ., Բ. Ծուլանիկ Լազարեան 1 Բ., Բ. Վարդուհի Խուզարեան 1 Բ., Բ. Ծուլանիկ Գարտաշեան 1 Բ., Բ. Կատարինէ Միրզայեան 1 Բ., Բ. Ծուլանիկ Դաւուդեան 2 Բ., Բ. Սօփիա Սարգիսեան 2 Բ., Բ. Նիկոլայեթ Խորոզեան 3 Բ., Բ. Սարգիս Տէր-Դիմիտրեան 1 Բ., Բ. Նատայիա Խանդանեան 1 Բ., Բ. Նիկոլայեթ Սահակեան 1 Բ., Բ. Սարգիս Տէր-Գրիգորեան 1 Բ., Բ. Աննա Հայրապետեան 1 Բ., Բ. Գարեպ Գուրեան 1 Բ., Բ. Եփեմեայ Խաւան 1 Բ., Բ. Սօփիա Գաղաշեան 1 Բ., Բ. Սարգիս Լորիս-Մելիքեան 1 Բ., Բ. Նատայիա Միլոքեան 1 Բ., Բ. Սարգիս Բերդեան 1 Բ.: Բոլորը 30 Բ.:

Օր. Գարիպ Գատարեան Սահակեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱՍԳՐԻՆ

Գանձակ, 25 մայիսի

«Մշակ» № 77 պարոն Հակոբիկ նամակը, հայր Ամբրոսիոսի Հայտարարում Ռուբինեան երկրագործական ուսումնարան հիմնելու վերաբերմամբ, մեր քաղաքացոյց վրա շատ անախորժ տպաւորութիւն թողեց:

Գանձակը ստանալով տեղեկութիւն թէ լրագիրները և թէ Վեհապառ Հօր կոնդակից առաւել

ցաւ, նա ուղարկութեան չը դարձրեց, այլ հանգիստ սկսեց պատահել եղբերու մարմնը, ու սիրտը դուրս քաշել որ համեղ կտորով բաւականութիւն ստանայ: Ես ցանկանում էի որ իմ նախաձեռնիքն զնարէր իր մորթով, հրացանա արձակեցի բայց գնտակը փորին դիպաւ. նա աւելի կատաղեցաւ և իմ վրա յարձակեցաւ, մինչև որ ես սրովս նրա գլուխը ճեղքեցի, նա վրաւորեց ինձ իր ճանկերով: Արդէն գիշեր էր, վաղը մենք կը գնանք միասին այնտեղ, բայց ինչպէս չըք է ինձ համար, բեր ինձ, Սուրբայ, աղբիւրից ջուր: Քեզ եմ ասում, կրկնեց նա բարկացած, տեսնելով որ հովիւը ուշք չէ դարձնում իր խօսքերին: Արդեօք ինչու համար ես այդպեղ մեծուում, հիւանդ ես թէ բարկացած, բայց ձեր գիւղական ցեղի մէջ կարծես բնական է, անարգ հողի, բեր ինձ, ասում եմ, ջուր: Ինչպէս կը ցանկալի, ասաց նա հառաչելով և կրակի մօտ պատկերելով, որ պատահէի մի մարդու որ պարզ հոգւոյ ու բնաւորութեան տէր լինէր, ես կը հաւատայի նրան ոչ թէ բոլորը ինչ որ ունեւ, այլ և իմ սէրը և այս բոլորիս կողմիցէի նրան տեղեկանալու թէ ինչ եղաւ իմ Գաղեօն, սիրում է նա ինձ, թէ ոչ, բայց այս շուրջ ոչ մի տեղ չի գնաց, նա ծուլանում է մինչև անգամ մի քանի քայլ անել ջուր բերելու համար, շուրջ սրանից աւելի լաւ է, նա հաւատարիմ է, նա սիրում է նրան, ով որ նրան կերակրում է, իսկ իմ հովիւը ինչքան էլ ես նրան պատուում եմ, նա անբարեւ աւելի ինձ վրա նախանձում է. յայտնի է արդէն, որ Սատուած տեղից ծեց աշխարհը այնպէս, որ եթէ նախանձոտ մարդիկ չը լինէին, բարի մարդիկ էլ չէին լինի:

Հեռուից երեւցաւ Սուրբայը առանց ջրի: —Երեի մեր աղբիւրը չորացաւ, կամ բարկութիւնից կտորեցի փարչը, հարցրեց Օմար-Ալին: —Լաւ էր, եթէ չորանար:

Չար հօգին է նրան բռնել, նայեց որ մեղ չը հարածի եթէ արտեղից մենք չը հեռանանք, նա

ևս ոգեւորվելով հայր Ամբրոսիոսի սրտաշարժ քարոզչութիւնը, ուշ չը դարձնելով ժամանակի դժբաղդ պատահարներին, որ մէկ կողմից վաճառականութիւն է ընկած, միւս կողմից մորեխի պատճառաւ ամենայն պաշարեղէնների քննքը կրկնապատկւած, չը խնայեց իր առատաձեռնութիւնը: Ժողոված գումարը հասնում է 626 Բ. 20 Կ. ուրից 600 Բ. ուղարկված է Թիֆլիսի մասնաժողովի անդամ «Փորձի» խմբագիր պարոն Յովհաննիսեանին:

Քանի որ գործը այդ դրութեան մէջ է, իմ կարծիքով հարկ կայ պ. Յովհաննիսեանից վրա որպէս մասնաժողովի անդամ, որ կարելիին փութով դուրս վերաբերեալ ձեռք տեղեկութիւններ ստանալով Կ. Պօլսի պատրիարքարանից, հազորդէր ի միատուութիւն Ռուսաստանի հայ ժողովուրդը:

Ես խորհուրդ կը տայի մեր քաղաքացոյց շուտով կազմել հասարակական վճիռ խնդրելով պ. Յովհաննիսեանից վերադառնալ 600 Բ. շահեցողութեան մէջ պահել մինչև տեղեկութիւններ ժողովը, իսկ եթէ տարաբաղաբար կը հաստատվի պարոն Հակոբիկի տուած տեղեկութիւնները, այն ժամանակ այդ գումարը «Վարարատեան ընկերութեան» միջոցով դործ դնել այդ նպատակով բոլոր ժողոված գումարի հետ մի այլ բարեգործական նպատակով:

Պ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՌԵՐ

ՆՈՒՆՈՒՅ հայորդում են, որ յունիսի 2-ին եկած կարկուտը մեծամեծ վնասներ է տուել. այն ոչինչ որ կտրատու է շատ պատահանների ապակիքը, այլ նա փչացրել է թուփը, որ ամառվայ արդիւններից նշանաւոր է (սրանից օդի են պատրաստում) և խաղողի ողկոյը, որ աշնան արդիւն է կազմում: Սաստիկ քամին այդ կարկուտի հետ շատ տեղեր արմատահան է արել մեծ մեծ ծառերը: Կարկուտը մեծութեամբ աղանու ձուի չափ է եղել, տեղ է մօտ 6 րօպէ և այդ կարճ միջոցում կէս թիղ բարձրութեամբ կարկուտը փողոցներում հեղեղներ է կազմել: Նույնիսկ կից Ղալաղ կոչված գիւղի մօտ մի թուփը հովիւ ֆէստով ծածկված գլուխը չը կարողանալով պաշտպանել կարկուտի՝ ճանապարհին կարկուտից լինելով վախճանվում է: Ասում են որ Ղալաղի մօտ կարկուտը ընկուղի մեծութեամբ է եղել. թէ որքան կեղանակներ է կտորել դեռ յայտնի չէ:

Նոյն տեղից գրում են, որ այս տարի մինչև է քիչ վնաս չը տուին Նուխու. այսօր մօտ 30 գիւղ, որ Նուխու առաջին հացաբեր գիւղերն էին, մի կանաչ արտի կարօտ են: Գիւղացիք այս չա-

լուրց ձեռնից վարչը և քիչ մնաց որ ինձ տպանէր: —Այս տեսնեմ նա ինձ հետ ինչպէս կը վարվի, ասաց Օմար-Ալին և վերադառնալով հրացանը վաղեց դէպի աղբիւրը: Աղբիւրի մօտ նա նկատեց մի սև բան:

Ո՞վ ես դու, ինչու ես իմ աղբիւրի մօտ նստել, գոռաց Օմար-Ալին, եթէ դադան ես այդտեղից հեռացիր, իսկ եթէ միտ դու ես պատասխանիր:

Պատասխան չը կար:

—Պատասխանել, կրկնում եմ եթէ ոչ կարճալիս հրացանս, ասաց ու կինտիտեացին հրացանն արձակեց. լուրեցաւ նրա ձայնը, այդ րօպէում մատաղ աղվկայ ձայնը Օմար Ալիի հոգւոյ միջից անցնելով, անցաւ ականջին, Կինտիտեացու բերանից նոյնպէս յուսահատութեան ձայն թուաւ, նա իր արածը զգաց, վազրի նման յարձակվեցաւ անբարդ զոհի վրա, գրկախառնեց մեռած Գաղեօյին, հրացանի գնտակը նրա սրտի միջով էր անցել: Սրբապնեւած Գաղեօն մահուան ժամանակ զօրեղ յանդիմանութեամբ, թուլացած ձայնով հազիւ կարողացաւ արտասանել. «Օմար—Ալի, ես ինքն կամենում էի քեզ մի անգամ տեսնելուց յետոյ մեռնել, իմ քո վրա ունեցած սէրն անհուսաւ րօպէում նոյնպէս չարունակվում է...» նրա սառը ձեռը մնաց յուսահատ երիտասարդի սրտի վրա, հօգին փչեց նա:

—Ես մեռաւ... ասաց Օմար-Ալին հեռացնելով իր չրթուղները մեռած աղվկայ սառն երեսի վրայից, բայց Աստուած ստեղծելով սէրը չի կամենայ որ իրար սիրողները միմեանց թողնեն... Գաղեօ, մենք չենք բաժանվիլ... և բերելով մեռածի դիակը դրեց կրակի մօտ: Այս րօպէում իրանից ոչ հեռու տեսաւ նա հրացանի կայծակ, նա ճանաչեց իր հովիւ Սուրբային, որ կամենում էր իր դիտաւորութիւնը կատարել: Օմար-Ալին յարձակվեցաւ չարազորի վրա, խեց նրա ձեռից հրացանը. զուր չես կարող քո վրէժը հանել, գաղեց նա, չար հողքը քեզ փորեցին, ես վրէժիկներով եմ Գաղեօի ու իմ

ընթի առաջը առնելու համար դիմել էին գաւառապետին և խնդրել, որ մի երկու մարդ ուղարկի Պարսկաստան՝ հռչակաւոր մուկ-հալածող փրփի (սուրբ) ծառի փայտից բերելու որպէս զի հեռանաւ միներ իրանց դաշտերից, և թէպէտ գաւառապետը նրանց խնդրեց չը մերժելով 300 րօպէ չափ փող հաւաքեց ու մարդիկ ուղարկեց այն փայտից բերել տուեց և անկեղծ արտուած, բայց մինչև օրս միներ էլի չը հրաժարեցին նրանց դաշտերից:

Անցեալ օրերս Հաւաքարում մի տիկին երեկոյն անաւանդէմից վերադառնալով տուն, չորերը հանելու ժամանակ անգուշութեամբ վայր է ձգում լամպան, որից և վարվում են հագի չորերը: Ցանք ոչ ոք չէ վնաս, տիկինը օգնութիւն կանչելով վաղում է դէպի պատշգամբը և այնտեղից էլ իրան վայր ձգում: Մինչև օգնութիւն հասնելը, բայցի գլուխը ամբողջ մարմնը պրկում է: Խեղճը երեք օր այս ցաւալի դրութեան մէջ է եղել: Նըրան շարափ օրը թաղեցին:

Պ. Ն. Տէր-Ղևոնդեան խնդրում է մեղ յայտնել, որ «Մարտիկ լեզու» առաջին տարին արդէն մամուլի տակ է և մինչև յունիսի տարը լցւա կը տեսնի եթէբորդ տպագրութեամբ, և առանց յետաձգութեան կուղարկվի նոցա, որոնք պատուիրած ունեն այդ գրքից:

«Մարտիկ լեզու» առաջին տարին, տաճկահայոց բարբառի վերածած՝ տպագրվում է և մօտ օրերս բոլորովին պատրաստ կը լինի և կուղարկվի «Վարարատեան» ընկերութեան, որի օգաին և տպագրված է:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲԵԼԳԻԱ

Տարրական ուսման հարցի մասին եղած վիճարկութիւնները վերջապէս վեց երկաւրատե շարաթիւներից յետոյ հազիւ հազ վերջացան: Այսպէս էր մի ընդդիմադրութեան ցանկութիւնը, որը խօսում էր միայն նրա համար, որպէս զի խօսէ:

Այս հարցի զարթելու հէնց առաջի օրից սկսած կրեականները, որոնք իրանց զոյու թեան պայմանը միայն հին օրէնքի մէջ էին տեսնում, հաստատ վճռեցին, որ ինչ էլ որ պատահի, աշխատեն, թափեն բոլոր իրանց

արեան համար, երկնք ու երկիր, սարեր ու անտառներ, եղէք վիշտ թէ այստեղ ինչեք կը պատահեն... Այս խօսքերն ասելուց յետոյ իր թշնամուն գետին տապալեց ու լայն թրովը սպանեց:

—Միտ է և մի հալիւ, չարունակեց նա, հարկաւոր է մի յիշատակ թողնել մեր երկրուսի վրա. ես ոչխարներ շատ ու շատ ունեւ, ասաց և իր ամենաշաւա ոչխարներից 12 հատը մորթոտեց, —այժմ ես վերջացրի, աւելացրեց նա չորեքով ծնկների վրա Գաղեօի դիակի մօտ, բայց ես քեզ ոչինչ արժանի բան չեմ արել, ինձ մնում է միայն իմ կեանքս և ես ահա գոնում եմ քեզ, Գաղեօ... ասաց ու սուրը Գաղեօի սրտի միջից անցնելով այնպէս սեղմեց որ խրվելով անցկացաւ իր սրտի մէջն ես:

IV

Արդուն գետի ափերի մօտ գտնված սարերի ստորոտում մեծ ձիւների մէջ տեղով ճանապարհորդի առաջն երեւում է մի գեղեցիկ դաշտ՝ ծածկված ճուխ ու փառահեղ բուսականութեամբ և գոյնզգոյն ծաղիկներով: Այնտեղ հին մզկիթի աւերակների մօտ հաւաքվել էր ժողովուրդի բազմութիւն ոչ թէ տվորական տօնի պատճառով, այլ ամենի երեւում էր խորին արտաթութիւն. ժողովուրդը կատարում էր դամբանական ծէսը, գետնի վրա տարածված էին երկու ճուխ հագնված դիակներ, նրանց մօտ փորված էր լայն գերեզման և մօլան ննջեցեալների վրա կարգում էր արտաթութիւն և երկարաձիգ կերպով հրաժարական աղօթք: Օմար-Ալին և Գաղեօն պառկած էին այնպէս, ինչպէս որ կային միմեանց գրկում, երեսները կարմրութիւնը և ծաղիկը, որոնց մահը դեռ չէր խել, կարծեք էին տալիս թէ այս երկու զոյգը նոր էին պառկել տուժանական առաջաւոր, միայն երբ մօլան աւարտեց աղօթքը ու գոհեցր զգրեզման մտան, ամենքի լացը, գոռին գոչիւնը չորս կողմը բռնեց, ներկայ գտնված ամբողջ մէջ հանգուցեցանքի

ճիղը և անգամայն շինեւ նոր օրէնքի ընթացքը: Նրանք իրանց ընդհանուր զոյու թիւներ միայն այդ կուսի մէջ էին տեսնում, և լացի այդ, յիշեալ կուսակցութեան շէնքերը մահու երգում էին տուել իրանց գիւղացի և գաւառացի ստորադրեալ քահանաներին, որ նրանք զինված են առիւծի քաջութեամբ, կործանել այդ հարցը եթէ ոչ մի հարուածով, զոնէ աստիճանաբար: Խօսքը տուած էր: Իսկ երբ առաջնորդը խոստանում է, նա պէտք է կատարէ իր խոստումը: Հակառակ դէպքում նա կորցնում է իր ազդեցութիւնը իր հպատակների աչքում:

Միայն հարեանցի կերպով կարելի է նկատել, որ այդ հարցը այդքան մեծ դժուարութիւնների չը պէտք է պատահէր, որովհետեւ փորձով տեսնված է, որ սրանից շատ անգամ աւելի մեծ, կոնքուս և գործելեան հանգոյցներով կապկած հարցեր համեմատաբար աւելի քիչ ժամանակամիջոցում վճիռ են տուել ու վերջացել: Իսկ վեց ամբողջ շարաթիւներ խօսել անդադար մի և նոյն հարցի մասին, դրա նմանը պարալիստական պատմութեան մէջ դիտաւոր աստղ կարելի է համարել:

Ժողովուրդը սարսափած էր կարգաւոր ամեն օր լրագրներում բազմաթիւ հեռադրների ցուցակը, որոնց թիւը օրից օր աճելով վերջին ժամանակները մի աներեւակայելի քանաւ կուսութեան էր շատել:

Տեսնելու բան էր թէ ինչպէս դեղաջի տղէտ քահանան, բարձրանալով ամբիոնը թափում էր իր գիտութեան բոլոր յայտնաւորքը և ինչպէս նա իր ողբորված ծարատանու թեան ժամանակ անդադար աչքերը զարձնում էր երբեմն այս, երբեմն այն և երբեմն էլ մի երրորդ կախկալուսի վրա: Արդեօք ամաչում էին այդ սրբազան հայրերը, որ պատկառելի ժողովին լսել էին տալի այն տղայամիտ երեխաների խօսքերը: Մենք շատ կը կամենայինք իմանալ թէ այդպիսի դէպքերում ի՞նչ էր արդեօք մտածում նոյն իսկ պ. Ժակոբը, որը իր եղբայրակից կրեականների մէջ յիշաւի կրթված մարդ է համարվում, և որին մենք էլ ամենայն իրաւամբ բարձր հակացորութեան տէր ենք համարում:

Էլ ի՞նչեր չարին այդ կրեականները. նրանք

բարեկամներն ու ազգականները յուսահատվեցան, կուրծքերին էին խփում ու եղունգներով երեսները չանգուտ:

—Այսպիսի տխուր դէպք դեռ մեր երկրում չէ պատահել, ասում էին ակտիւները:

—Իրաւ է, հարցնում էր մէկը, որ Գաղեօյի մայրը Արգունում խեղդվել է:

—Իրաւ է, պատասխանեց միւրը. էլ ինչու համար նա ապրէր:

Իսկ Մահուտն իբրահիմի հետ, որոնք պատճառ դառան այս դառն երկրութեան, Շամիլի ձեռքն ընկան, որ հրամայեց զխառնել նրանց:

—Իսկ հովիւ Սուրբայն մարմնաւոր...

Նրա մարմնը հողը չընդունեց, ինչպէս և Ալարճը նրա հողին չընկալաւ. առաւօտեան գտան նրա ոսկրոտիքը գաղանկներից պատահաւորաւ ու քրքրված:

V

Երկու Կինտիտեացի սիրահարների սովաքեր մահուանից յետոյ անցաւ մի քանի տարի, յետոյ զարմանալի դէպքով նրանց գերեզմանի վրա խաղողի երկու որթեր բուսան, մէկը միւսից մարդու երկարութեամբ հեռու, համեմատ մօտակա ծառին երկուսն էլ միմեանց հետ հիւսկել էին, մի խօսքով փաթկալիլ և պառկել էին այնպէս, ինչպէս Օմար-Ալին և Գաղեօն: Այս ճիւղերի զարմանալի հիւստածքը ժողովուրդը Աստուծու հրաշք ընդունեց, սրբեց ընդհանուր պատուով այն տեղը, որ հիմա Կինտիտեացի բոլոր նորադասակները հարսանեաց հանդէպ վերջնական յետոյ զալիս են սուրբ գերեզմանի մօտ և «Սիրոյ Որթերի» առաջն միմեանց հաւատարիմ մնալ ուխտ անում:

Մարտիկ Կատանեանց

քիչ էր մնացել, որ կործանէին նոյն իսկ ամբողջ կառավարութիւնը. նրանք այնքան մեղքեր բարձեցին նրա վրա, էլ ինչ մնաց որ նրանք չստացին. նրանք ամբողջ երկիրը ահաբեկին տաքնապէս (!) մէջ գցեցին: «Անաստուած ուսումնարաններ», «անհաստատ ուսուցիչներ», «անաստուած օրհնողներ» և հաղար ու մի աստուածաբանական նշովքներ:

Յարգելի կղերականներ կարծիքով, ժողովարարը արդէն զանաւորում էր կատարած տրամադրութեան մէջ, էլ ո՞վ ուրեմն ուշադրութիւն կը դարձնէր ձախարկման մի քանի տխրասեր խօսքերին, և աշակոզման իշխանութեան նկատմամբ ինչու չը պիտի կարողանային յաջողութիւն ունենալ: Նկեղեցին և Աստուած կորչեցին նրանց ճանքերը: Էլ ո՞վ կարող էր այնուհետև նրանց ընդդիմադրել:

Ահա թէ ինչ էր մտածում աշակոզման իր մենախօսութիւններին ու առանձին ժողովների մէջ. եւ կատարեալ վատահու թեամբ, որ յաջողութիւնը անպատշաճ իր կողմը կը լինի, նա պատերազմ էր յայտնել, զոնէ առանց նեղութիւն քաշելու մի նախազիծ կազմել: Տխուր անգղաւորութիւն. ձախարկողը ուրիշ կերպ տնօրէնեց. Ֆրանսիական առածը ասում է. «L'homme propose, Dieu dispose» (մարդը մտադրում է, Աստուած կարգադրում է): Այսպէս էլ պատահեց կղերականների մտադրութեան հետ:

Սա մի այնպիսի հարց է, որ փոխանակ 5-6 օրվայ մէջ վերջ ստանալու, մենք տեսնում ենք մի սարսափ զոյգ ցուցակ հռետորների, որոնք ամենքն էլ կամեցում են խօսել ինչ առած, մարդուն բնութիւնն այսպէս է, ամենքն էլ կամեցում են հռետորներ, իշխանութեանը ու Վերդիլիսների դառնալ. ասում են որ մանաւանդ կղերականները դրանց շատ են սիրում:

Բէլգիայի ապագայ սերնդի որդիքը, երբ որ կը կարգան 1879 թվի երկու հալածակ կուսակցութիւնների ձառները, ինչպէս որ ներկայ սերունդը կարող է 1842 թվականին, այն ժամանակ նրանց վրա զանազան տպաւորութիւն կը գործեն այդ հալածակ ձառները: Նրանք այնտեղ կը տեսնեն, որ մի զօրաւոր շունչ ողորդում ու խրախուսում է ձախարկողմենների խօսքերը: Նրանք կը զգան որ այդ խօսքերի մէջ թնդում է մի ներդաշնակ ժողովրդի ոգին: Նրանք կը տեսնեն, որ ներդաշնակութեան բարի հրեշտակը, թեւերը տարածած, Աթենասեան վահանը ձեռքին պաշտպան է կանգնել այդ պատգամաւորների սուրբ ու խաղաղասեր սկզբունքներին: Միւս կողմից նրանք կը տեսնեն թէ ինչպէս անդրաշենային կղերականները, հաւատարմ մնալով սուրբ Վատիկանին սուած երգումն աշխատում են աղաւաղել քրիստոնէական դաւաճարների ամենատուր սկզբունքներն անդամ: Ոչ, Բէլգիան անաստուած չէ. նա երբէք չէ կարող անաստուած լինել. նա կամեցում է ապրել աւետարանական սուրբ-սուրբ հիմունքների վրա, միայն նա չէ կամեցում այս կամ այն ինչ դաստնութեան պատկանող ուսումնարաններ ունենալ. գետնիմաստը պէտք է ընդհանուր լինի այնպէս ինչպէս գիտութեան ձգնարութիւններն են իսկ ընդհանուր լինելու համար, նա անպատշաճ պէտք է չէզոք լինի, որպէս զի Բէլգիան կարողանայ ազատ կերպով անուշանել այնտեղ իր ապագայ քաղաքացիներին իր ներկայ սահմանադրական կանոնների և խղճի աղաւթութեան ոգով: Բէլգիան երբէք ցանկութիւն չունի, կամ թուլ, բողբոջական, հեռուանով կամ մի այլ դաստնութեան պատկանող կուսակցութիւններ ունենալ. նրան պէտք են քաղաքացիներ ազատ ձգտումներով, ազատ խղճով և ազատ գաղափարներով:

Ահա թէ ինչ է ցանկանում հայրենիքը: Բէլգիան երբէք չէ ցանկանայ. հռոմեացի ինտրիգաներ ունենալ, ոչ, նա այդ չէ ցանկանալ:

Նեղձաւորութիւններն ու խտրականները այս

ժամ էլ ընթացք չունեն: Այժմ Բէլգիան կամեցում է օգուտ քաղել Ֆրանսիական մեծ յեղափոխութեանից, և «ազատութեան», «հաստատութեան» ու «եղբայրսիրութեան» յաւիտենական խօսքերի անձնային սկզբունքի վրա նոր քաղաքացիներ պատրաստել:

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

Կայսրի առողջութիւնը հետզհետէ կազդուրվում է. հետեւաբար և նրա հարսանիքի յիմնամեայ հանգստի կարգը ոչինչ փոփոխութեան չի ենթարկվի:

Յայտնում են, որ այդ յիմնամեայ հարսանիքի հանդիսի (nocees d'or) առիթով Գերմանիայի ամեն ծայրերից բազմաթիւ պատգամաւորութիւններ են պատրաստվում Բէրլին գնալու: Վրասպաշտօնական մի թերթ ցրում է այն լուրը, որ իբր կառավարութիւնը դիտաւորութիւն ունի հարսանիքի տօնախմբութեան առիթով մարային ցուցակի հարցի վիճարկութիւնները յետաձգել մինչև սեպտեմբերի սկիզբը:

Ընդհակառակը մարային ցուցակի համար կազմված յանձնաժողովը տակաւին շարունակում է իր աշխատութիւնները և այսօրվայ օրս նա զբաղված է բանակի վերաբերեալ յօդուածների ընթերցումով: Սրա մասին աւելորդ չենք համարում նկատել, որ յանձնաժողովը, շեղվելով կառավարութեան առաջարկած շաւղից, մի քանի բարեկարգութիւններ մտցրեց բանակի հարցի մէջ:

Ներպատկան հարցի վերաբերութեամբ լրագրիները այնպիսի լուրեր են տարածել, որոնք ահազին յուզումներ են յարուցել հասարակական կարծիքի մէջ:

Մի քանի լրագրիներ հարորդում են, որ իբր գերմանական կառավարութիւնը դիմել է սուրբ թանին, խնդրելով, որ նա էլ իր կողմից ազդէ խեղդի վրա, որպէս զի այս վերջինը իր աշխրհական յամառութեամբ տեղիք չը տա քաղաքական խորամանկ յարաբերութիւնների, որոնց հետեւանքը շատ վատ, թերեւ և օրհասական (fatal) կը լինի երկու պետութիւնների համար:

Լրագրիները ոչինչ զօրաւորութիւն չեն կրում այսպիսի լուրեր մտցնել իրանց թերթերի մէջ. ուղիղ թէ սխալ, ում ինչ փոյթ, բաւական է, որ նրանք համապատասխան լինեն օրակոսի հարցին: Մինչդեռ մենք պաշտօնական և աւելի հաւատարմ լրագրիներից տեղեկանում ենք, որ Գերմանիան իրան երբէք թոյլ չի տայ իր գործերի վերաբերութեամբ դիմել մի երրորդ անձի միջամտութեանը: Եւ վերջապէս ինչ հարկաւորութիւն կայ դիմել սուրբ թանին միջորդութեանը, երբ հարկ եղած ժամանակ Գերմանիան ունի այնտեղ—կայիլը իր ներկայացուցիչը, որի միջոցաւ Գերմանիան ազատ կարող է խօսել ինչ որ կամենայ: Գերմանական մի լրագրի խօսքերով կայսրը իր յիմնամեայ հարսանիքի տօնախմբութեան առիթով, միայն այնպիսի յանձնարարներ պէտք է թողութիւն շնորհէ, որոնք կաւանաւորված են բացառապէս կայսրի դէմ մեղանշելու համար. բացի այդ նա թողութիւն կը շնորհէ և ապստամբ գնդապետ զինուորականներին:

«Nordd. Allgemeine Zeitung» լրագիրը յարձակվում է այն լրագրիների դէմ, որոնք պարսաւում են կառավարութեան անհոգութիւնը նախալից ստացած այն տեղեկութեան մասին, որը յայտնում է, թէ անգլիական Վարբըն գնդապետի մարդիկ յարձակվելով Սաարով մէջ գտնված գերմանական միսիօնէրները կայսրանի վրա, կործանել են նրան, և Բրեւն միսիօնէրին էլ ծեծելով անպատեղ են: Վերջինիս լրագիրը պատասխանելով այդ պախարակող լրագրիներին, ասում է, որ ինքը հաստատ աղբիւրներից տեղեկացել է, որ այդ մասին գերմանական կառավարութիւնը դիպլոմատական բանադիպուցում

թիւներ է սկսել Անգլիայի հետ, որոնք դեռ ևս ոչինչ որոշ եղբայրացութեան չեն հասել:

ԻՏԱԼԻԱ

Սիկիլիայից հաղորդում են իտալական գաւառական լրագրիներին Էսնայի արտապետման մասին հետեւեալ տեղեկութիւնները:

Արտապետման տակաւին շարունակվում է նոյնափ սաստիկութեամբ, ինչպէս և նախընթաց օրերը: Ստորերկրեայ աղմուկները անընդհատ ու ահաւոր են: Մարդս դժուարութեամբ է կարողանում շնչել չափազանց ջերմ ու միսրախառն օդը: Ցաւը մղոն տարածութեան վրա շարունակ միկրէ անձրևներ են գալի:

Լալայի ահազին յորձանքները, երեք օր անընդհատ հոսելուց յետոյ, հասան մեծ ձանապարհին որին Պիսիարո անուանով կոտրած կամուրջի մօտ ծածկեց կէս մղոն տարածութեամբ: ձանապարհորդների երթևեկութիւնը բոլորովին դադարած է: Լալան դեռ ձանապարհը կտրելուց առաջ, ծածկեց յիշեալ կամուրջի մօտ գտնված Զիմիս անուանված մարդու ամբողջ տունը, այդին և պարտեզը, որոնց տարածութիւնը կարելի է մօտաւորապէս 180 մէտր հաշուել: Լալայի այս բազուկը սաստիկ արագութեամբ է հոսում: նա շուտով կը միանայ Ալկանտարայի հովիտի ընդհանուր մեծ հոսանքին:

Գլխաւոր հոսանքը 800 մէտր լայնութիւն ունի, և եռանկիւնաձև է առաջ գնում: նա ոչնչացրեց պ. պ. Գոմիթի և Բանդացիի կալուածները, և սպառնում է Պալացցո դըսի կաղնու անտառներին: նա Ալկանտարա գետից միայն 400 մէտր հեռավորութեամբ է գտնվում:

Ընդհանուր հոսանքի լայնութիւնը, բարձրութիւնը և արագութիւնը թոյլ են տալի եղբայրացնել, որ կրատները ամեն մի վայրէկանում 450 խորանարդ մէտր քանակութեամբ լավա են արտապետում:

Լալայի բոլոր հոսանքի տարածութեան վրա միակիստան այլանդակ ծուխ է բարձրանում: նրա պղծած կամ քարացած փոփոքների վրա տւշտի բոլորովին սպիտակ աղ (sel ammoniac) է երևում:

Հետաքրքիրների բազմութիւնը հետզհետէ աւելի ու աւելի մեծ քանակութիւն է ստանում: Վախենում են, որ տեղերի անձանօթութիւնը և նրանց վիժման բազմատեսակ երեւոյթների մասին ունեցած անբաւականացուցիչ տեղեկութիւնները, նրանց շատերի համար վտանգաւոր հետեւանքներ կունենան:

Այնտեղ գտնված գիտնականները կարծիք են յայտնում, որ վիժումը երկար կը տևի. Պրօֆեսոր Սիլվեստրի անցել է լալայի հոսանքի միւս կողմը, և հասել է Բանդացցո լեռան ստորոտը. նա կամեցում է, որ կարելի եղածին չափ կրատներեց մօտ գննէ այդ երեւոյթը:

Կալբաբէնա անունով մի կայունաժափորջ 600 մէտր տարածութեամբ գեղեցիկ այգեստանը, որ դեռ մի օր առաջ բեռնաւորված էր խաղողի թէպէտ ահա բաց հիանալի ողկոյթներով, իր տիրոջ սրտում սիրուն յոյսեր էր ծնեցնում, այս րօպէիս ոչ այլ ինչ է, բաց իթէ լալայով ծածկված մի ծխաշունչ անապատ: Խեղճ մարդը, որ ինքը որոյց հայր և մի հարուստ բաղաւոր կայունաժափոր էր, մի օրվայ մէջ զրկվեցաւ բոլոր իր կարողութիւնից:

«Italia» լրագրին հաղորդում են Վատանից, որ Էսնայի միկրը մինչև անգամ այդ քաղաքի վրա էլ է թափվում: Յիշեալ լրագրի թղթակիցը մինչև անգամ մի փոքրիկ ծրարով ուղարկել է իրան խմբագրին այն միկրը, որը նամակ դրած ժամանակ թափվել է նրա թղթի վրա:

Բնակիչները մեծ յուզմունքի մէջ են: Պատգամաւորների ժողովը գրեթէ միաձայն

հաւանութեամբ վճռեց 500,000 Ֆրանկ յանձնել կառավարութեանը, որպէս զի նա գործ դնէ այդ գումարը Պօ դեօի հեղեղվածների և Էսնայի վիժումից քանակաւորներն օգնելու:

Յունիսի 7-ից Մէսսինայից հեռավորում են եւրոպական լրագրիներին, որ կրատներին արտապետմանը զգալի կերպով մեղմացել է իսկ ստորերկրեայ պայթիւններ և աղմուկներ շատ հազիւ են լսվում:

Լալայի հոսանքը նմանապէս մեղմացել է: Այժմ միայն գլխաւոր կրատերի վրա է ծուխ երևում:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆԻ

—Ֆրանսիայի և Անգլիայի ներկայացուցիչները հրապարակեցին խեղդվող ընտրութիւն անել այս երկու գրութիւնների մէջ, այն է կամ կամաւորապէս հրաժարվելով զանից, յանձնել նրան Տէլֆիկին, կամ թէ ընդունել արևմտեան պետութիւնների բռնի միջամտութեամբ հրաժարեցնելը, և կամ թէ թիւքական ֆիրմանի զօրութեամբ զանազան վիճել: Խեղդվող մի օր ժամանակամիջոց խնդրեց, որպէս զի բաւականութիւն տայ իր պարտաւորութիւնը, որոնք բաւարարութիւն են պահանջում իրանց իրաւունքներին, և որպէս զի իր թանկագին քարերի գրաւականով փող փոխ առնի տեղացի բանկիրներից: Խեղդվող յայտնեց, որ երբ Բօլդը կը վճարի պետական կալուածների գրաւականով ստանալի փոխառութեան մնացորդը, և երբ պարտաւորները բաւականութիւն կը լինեն ստացած, այն ժամանակ նա կը հրաժարվի զանից:

—Կապի զաղթականութիւնը հաղորդում են, որ պրինց Լուի Նապօլէոն զուգունների դէմ եղած հետախուզութեան ժամանակ սպանված է: Միոնէյ սրա մասին յայտնեց նախկին կայսրուհի Նեվէ-հիլային:

—Ֆրանսիայի պարլամենտի խառն ժողովը 549 ձայններ բազմութեամբ 20-ի դէմ ընդունեց այն ծրագիրը, որի զօրութեամբ փոփոխութեան պէտք է ենթարկել սահմանադրութեան իննեւորդ յօդուածը, որը որոշում է, որ Ֆրանսիական կենտրոնական վարչութիւնը պէտք է Վէրայում մնայ:

—Բօլդարական իշխանը Լօնդօնում յայտնեց, որ նա մտադիր է Բօլդարական բանակի զինուորների թիւը 80,000-ի հասցնել: Այդ բանը զօգուտիւն պատճառեց անգլիացիներին:

«ՄԵԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՆԻՑ

1,057,071, 1123 յունիսի: Խեղդվող հրաժարվում է զահը թողնելուց, և անգլիական ու Ֆրանսիական հիւպատոսներին առաջարկեց, որ նրանք սուլթանին դիմեն: Միջոցներ են գործընդունում, որ վճարեն պարտաւորներին, որոնց համար վճռված է, որ նրանք պէտք է կառավարութեանից ստանան իրանց պարտքերը: Գերմանական և Ֆրանսիական հիւպատոսները ուղեւորվում են այստեղ, որպէս զի պաշտպանեն Ֆրանսիայի և Անգլիայի պահանջները: Պալատ-փաշան առանձին յանձնարարութեամբ ուղեւորվել է զէպի Կ Պոլիս:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 12 յունիսի: Պետական բանկի 5% առաջին փոխառութեան տոմսը արժէ 95 ր. 25 փ., երկրորդ 95 ր., երրորդ 95 ր., չորրորդ 95 ր., ներքին 5% առաջին փոխառութեան տոմսը արժէ 242 ր., երկրորդ 236 ր. 25 փ., արևելեան առաջին փոխառութեան տոմսը արժէ 92% ր., երկրորդ 92% ր., ոսկի 8 ր. 40 փ.: Ռուսաց 1 րուբլ Լօնդօնի վրա արժէ 23% փ. 100 րուբլ Գերմանիայի վրա արժէ 201 մարկ 75 փ., Փարիզի վրա 248 փ. 25 փ. անսխալ: Տրամադրութիւնը ամառ է:

Խմբագիր-Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ

3 U 3 S U R U R N T T T T T T T

ПОТИ-ТИФЛИССКАЯ ЖЕЛѢЗНАЯ ДОРОГА

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Съ 9 Апрѣля будутъ въ движеніе товаропассажирскіе поѣзда: № 5 отъ Поти до Тифлиса и № 6 отъ Тифлиса до Поти по нижеслѣдующему росписанію.

Поѣздъ № 5				Поѣздъ № 6			
Станціи.	Приходъ.		Отходъ.	Станціи.	Приходъ.		Отходъ.
	Ч.	М.			Ч.	М.	
Поти	—	—	6 45	Тифлисъ	—	—	12 56
Ріонъ	1	25	2 20	Гори	4	15	4 35
Квирилі	3	46	4 39	Михайлово	6	25	6 45
Михайлово	9	36	10 06	Квирилі	11	44	12 15
Гори	11	55	12 20	Ріонъ	1	24	1 54
Тифлисъ	3	51	—	Поти	6	35	—

Пассажирскіе поѣзда: № 1 изъ Поти и № 2 изъ Тифлиса, а также товаропассажирскіе поѣзда № 7 изъ Сурама № 8 изъ Тифлиса будутъ въ движеніи по прежнимъ росписаніямъ.

3 N 3 U 4

Заявлено въ Тифлисе на имя Тифлискаго городского головы

Учрежденію 200 руб., въ 4-хъ частяхъ: 1-я часть 100 руб., 2-я часть 50 руб., 3-я часть 50 руб. и 4-я часть 50 руб. и т.д.

Учрежденію 20 руб., въ 4-хъ частяхъ: 1-я часть 10 руб., 2-я часть 5 руб., 3-я часть 5 руб. и 4-я часть 5 руб. и т.д.

ПОТИ-ТИФЛИССКАЯ ЖЕЛѢЗНАЯ ДОРОГА. Объявлено въ Тифлисе на имя Тифлискаго городского головы.

ПОТИ-ТИФЛИССКАЯ ЖЕЛѢЗНАЯ ДОРОГА. Объявлено въ Тифлисе на имя Тифлискаго городского головы.

Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.

- 1) Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.
- 2) Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.
- 3) Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.
- 4) Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.
- 5) Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.
- 6) Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.

Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.

УЧРЕЖДЕНІЮ 1879 ГОДА НА ИМЯ ТИФЛИСКАГО ГОРОДСКОГО ГОЛОВА

- 1. Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.
- 2. Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.
- 3. Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.
- 4. Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.

Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.

Учрежденію 1879 года на имя Тифлискаго городского головы.